Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România si străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 53. Braşov, Joi, 7 (19) Martie 1896.

Én căutaţĭ şi vedeţĭ...!

Braşov, 6 Martie v.

In timpul din urmă câteva diare române de dincóce şi de dincolo au observat cu óre-care surprindere, că unele foi germane, carĭ mai înainte treceau de coşcogeamite apărĕtóre ale cestiunei naţionale române şi-au schimbat adĭ cu totul tactica

Aceste foi nu numai, că au încetat acum de a scrie favorabil despre noi, dér dau chiar dreptate Ungurilor".

Cei ce se miră de acéstă „schimbare la faţă", póte neaşteptată, nu-şĭ dau sémă despre adevĕrata stare a lucrului şi nu şi-au dat nicĭ-odată ostenéla de a cumpăni bine cele ce s'au scris în amintitele foi germane odinióră despre cestiunea naţională română. Mai mult însĕ, ei ignoréză şi causele şi efectele şi uită, că resultatul real al politicei „memorandiste" preconisată de purtătorii „chestiei naţionale" moderne, contribue numai a servi de mijloc tuturor celor, carĭ văd în causa naţională română numai un isvor de nelinişte şi de viitóre încurcăturĭ, pentru a constata, că este aprópe momentul ca acéstă supărăciósă cestiune sĕ fiă resolvată.

Vorba lui E. Brote, transmisă nouă de cătră Aurel C. Popovicĭ: „Situaţiunea se caracteriséză printr'o apropiată soluţiune a cestiunei naţionale"!

Én căutaţĭ prin foile germane din anii trecuţĭ, aprópe fără de nicĭ o deosebire, şi veţĭ vedé, că în articulii lor, mult lăudaţĭ ca favorabilĭ causei nóstre, nu veţĭ afla — afară de plângerea generală, că Maghiarii prea o iau tătăresce cu maghiarisarea şi că n'au nicĭ un respect nicĭ chiar faţă de purtătorii culturei germane din regatul ungar — nicĭ măcar schînteia unei idei despre un mod de soluţiune al conflictului româno-maghiar.

Ba totuşĭ veţĭ mai afla câte ceva, ce par' că ar vré sĕ aibă aerul unei „soluţiunĭ". De pildă: administraţia maghiară sĕ se mai civiliseze; sĕ fiă mai prevenitóre faţă cu poporul, sĕ nu-l lovéscă în cap la tóte ocasiunile; sĕ nu fiă siliţĭ toţĭ tinerii românĭ studiaţĭ a trece peste graniţă; sĕ li-se dea, pe cât se póte, funcţiunĭ. In fine mai este una, ce se presentă ca o capitală calamitate în tóte contemplaţiunile politice ale foilor germane: legea electorală, care ar trebui sĕ fiă una şi aceeaşĭ în Transilvania, ca şi în Ungaria, şi care ar trebui sĕ facă cu putinţă, ca şi Românii sĕ aibă câţĭ va representanţĭ în dieta din Pesta, ca sĕ nu se mai jăluéscă, că n'au modru de-a afla ascultare înaintea dietei şi a guvernului.

Eată „soluţiunea"!

Ea era dată de 28 de anĭ, de când s'a înfiinţat dualismul. Dér Românii erau pe atuncĭ prea „încăpăţinaţĭ" şi după multe păţanii rele au devenit pe la 1881 şi mai „încăpăţinaţĭ".

A trebuit sĕ vină dér un timp, când sĕ se pótă dice în Ţéra nemţéscă, că Românii s'au mai îmuiat (sind mürbe gemacht worden), pentru-ca sĕ se crédă sosit momentul inaugurărei erei de împăcăciune, care sĕ împreune şi pe Românĭ cu Saşii Ardelenĭ, sub aripile ocrotitóre ale guvernului Bánffy.

Earăşĭ vorba lui Brote şi Slavicĭ: „Cei de acasă sunt obosiţĭ!" şi: „nu mai încape îndoială, că Maghiarii vor căuta sĕ ne siluéscă, şi trebue sĕ ne dăm séma, décă mai avem orĭ nu destulă putere, ca sĕ ne împotrivim?"

Ce sĕ şi facă, sĕracii de ei, după ce au păţit'o, cum scim că au păţit'o, cu vestita campaniă a Memorandului?!

Aşa întrébă adĭ toţĭ aceia, carĭ deopotrivă cu Slavicĭ şi cu discipulul sĕu în ale înaltei „diplomaţii", n'au în vedere interesele de esistenţă ale poporului român, ci numai şi numai interesul „de a-se vedé odată resolvate conflictele, ce slăbesc statul ungar şi prin acesta monarchia habsburgică, şi prin acésta tripla alianţă."

Şi tot vĕ mai miraţĭ încă, că foile germane dau dreptate Ungurilor, când ele nicĭ-odată n'au făcut altfel şi nicĭ-odată n'au pledat, decât pentru-ca în statul dualist stăpânit de Maghiarĭ sĕ fiă „linişte şi ordine"!

CRONICA POLITICĂ.

— 6 (18) Martie.

In 2/14 Martie s'a făcut la Sofia **investitura prinţului Bulgariei.** Şeful misiunei turcescĭ *Zihni-paşa*, încunjurat de ceilalţĭ membri ai misiunei şi de personalul comisariatului turcesc, a predat prinţului Ferdinand cele douĕ firmane ale Sultanului dintre carĭ unul îl *confirmă* de prinţ al Bulgariei pe basa tractatelor internaţionale esistente, ér prin celalalt îi încredinţéză guvernamêntul Rumeliei-orientale. Ferdinand a rĕspuns mulţămind Sultanului pentru marea încredere, ce a dovedit poporului bulgar şi declarênd, că va avé în totdéuna în vedere prosperitatea Bulgariei, pe care Sultanul a favorisat'o cu înalta sa bunăvoinţă. La prândul de gală, prinţul Ferdinand a ridicat un toast în sănĕtatea Sultanului, în limba turcéscă; Zihni-paşa a rĕspuns în limba bulgară, golind pentru principele. Ferdinand a mulţămit telegrafic Sultanului pentru firmanele ce i-a trimis, dicênd, că-i vor da puterea de a domni asupra principatului dependent de Pórtă după dorinţele Sultanului.

*

O telegramă din Petersburg cu data de 16 Martie, aduce o scire interesantă despre **atitudinea Rusiei faţă cu rĕsboiul din Orient.** Se dice, că *Menelik* ar fi rugat pe guvernul rusesc, sĕ ia rolul de intermediator între el şi Egipt. Deşi cercurile conducĕtóre rusescĭ îşĭ dau silinţa a nega esactitatea acestei scirĭ, totuşĭ se susţine, că Rusia a trimis deja la Menelik pe br. *Meyendorff*, consilier la ambasada din Roma. Se mai adauge, că Meyendorff duce lui Negus ordinul St. George.

*

Despre **sórtea Italienilor în Africa** „*Italia Militare*" dice, că a sosit la guvernul din Roma o scire telegrafică spunênd, că generalii *Dabormida* şi *Arimondi* au murit mórte eroică în fruntea batalióneIor. — O depeşă din Roma dice, că ministrul-preşedinte Rudini va ceti adĭ în cameră o depeşă a generalului *Baldissera*, în care se afirmă, că *e imposibil a mai continua rĕsboiul din punct de vedere militar*, şi astfel e nevoie de o *pace urgentă.* Opinia publică din Italia e fórte agitată şi se aşéptă o nouă crisă ministerială.

Cestiunea naţională în România.

Sub titlul de mai sus gazeta germană din München „*M. Allg. Ztg.*", publică un articol din Bucurescĭ cu data 11 Martie în care se dice:

„Cestiunea naţională, întru cât se tractéză de ajutorarea conaţionalilor locuitorĭ în afară de România, a fost pusă îndată după încetarea vasalităţii faţă cu Pórta. Acésta ajutorare s'a îndreptat întâiŭ asupra Macedoniei, apoi asupra Ungariei, dér faţă cu Rusia a stat pe loc cu sfiélă. In Macedonia e vorba de a se feri Românii de acolo de grecisare, căcĭ Grecii rĕuşiseră a grecisa bisericele şi şcólele Românilor macedonenĭ... S'a format în Bucurescĭ o societate macedo-română cu scopul de a înfiinţa şcolĭ naţionale în Macedonia şi de a scóte limba grecéscă din biserici. Guvernul român o sprijinea. In urma silinţelor ultimului guvern conservator s'a înfiinţat şi un consulat român în Bitolia şi acel guvern voia sĕ înfiinţeze acolo şi o episcopiă română, cum le-a fost succes Bul-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Mania de-a scrie.

De *A. Lŏwenstein.*

(Fine)

După meseria lor, autorii modernĭ sunt — imitatorĭ; da, este numai un pas dela autor până la culegĕtor-tipograf.

Puţin s'a gândit, puţin s'a scremut
Şi cartea s'a făcut.

Iute gândit, iute scris, iute cules, iute tipărit, iute cetit şi iute maculat. De aci a venit vorba: Adĭ hârtia cea albă e mult mai scumpă, decât cea scrisă.

Nu fără drept s'au numit vêndĕtorii de cărţĭ samsarii bursei literare. Ei, pe lângă o provisiune conveniabilă, sunt mijlocitorii între cumpĕrătorĭ şi vêndĕtorĭ; ei sunt carĭ, peste tot, duc în têrg şi în curs hârtiile spirituale. Póte pentru aceea nu merge logica etimologică prea departe de a primi relaţiunĭ de afinitate între samsarĭ şi maculaturĭ.

„Arta merge după pâne" — a dis Lessing. Pe acéstă cale merge şi profesiunea de autor. Fiă-care autor ne asiguréză, că vrea a ajuta prin opul sĕu unei trebuinţe urgente. Şi acéstă trebuinţă urgentă în adevĕr esistă, ea se află mai adênc de cât ne gândim în — stomacul autoricesc. Nu numai visurile vin din stomac, ci şi odele şi elegiile, novelele şi dramele, carĭ sunt îngropate în sicriul creerilor, sĕrbătoresc diua învierii din grópa stomacului. Vorbele autorului sunt numai ciorăirea şi murmurarea părţii de jos a trupului neîndestulit.

Autorul, pe lângă tótă modestia înăscută, nu e nicĭ decât neprimitor de producţiuni măestro-industriale fierte orĭ fripte. Din contră, el produce spre a consuma bine, şi el măgulesce gustul publicului spre a da de lucru la al sĕu însuşĭ. Nemurirea îi face mai puţină spargere de cap decât murirea, şi el ar dori bucuros a trece încă aci, la o viéţă mai bună. Atât de teribil cercetător de natură este el, încât scie, că de sigur sufletul e dependent dela carne şi pâne. Gândurĭ adêncĭ şi lâncede zac în légănului óleı cu carne; e carnea grasă — spiritul e adênc; e carnea slabă, şi spiritul e mâhnit.

Aşa stând lucrul, scrierea e mai puţin un testimoniu de maturitate, ca de paupertate.

Scriitorul întinge péna în cernélă, fiind-că el însuşĭ se află în mare încurcătură. El scrie din profesiune, fiind-că profesiunea cu profitul stau în legătură strînsă. Nu se îndestulesce cu laurii din pomul cunoscinţii, altuesce din acesta o crêngă în pomul vieţii, şi preferă interesele bune şi sunătóre din cărţile de rentă a geniului dividendelor renumite şi a cuponului nemuritor, care numai după trecerea de anĭ este solvibil.

Lumea e practică, dela un cap păn' la celalalt. Nu la acela, a căruia inimă e plină, ci la acela, al căruı stomac e gol îi lasă gura apă şi călimarul cernélă. In acréla stomacului se clocesc multe ouĕ literare, de aceea şi ese cu un mare succes— oţetul. Autorul, care lucră ca diler în viia Domnului, nu póte lăsa acésta în grija sórelui, décă-i place sĕ jóce cuptoriul de clocit. El trebue sĕ scrie iute şi mult, pentru-că el are apetit şi familia lui e flămândă, ér preţurile bucatelor sunt enorme.

Da, observatorul serios nu a putut scăpa din vedere, că cantitatea producţiunilor literare stă în proporţiă dréptă cu preţurile bucatelor şi a cărnei. „Cu cât pânea e mai uşóră, cu atât e mai uşóră şi marfa literară" — acésta-i o dogmă veche a esperienţei.

Din ce s'ar puté dice în câte-va vorbe, trebue sĕ facĭ cóle întregĭ, căcĭ adĭ e devisa: „Non multum, sed multa". De ce consumă o familiă mai mult, cu atât mai mult trebue sĕ producă tatăl familiei; crescerea familiei se póte constata din laboratoriul tipografiei şi se póte ceti din hârtiile înegrite; îngrijatul tată trimite bucuros copilului natural aşteptat — unul spiritual înainte spre a corĕspunde *etatului* casei şi spre a preveni deficitul.

Fructivitatea autorilor timpului nostru este *e* şi *ab*normă. Multe zăresc lumina lunei, ce Apollo nu póte jusjustifica. Nu fără succes s'a pus Cerberul criticei la porţile *Valhalei*, cu activitatea sa muşcătóre şi lătrătóre, şi totuşĭ cei mai mulţĭ autorĭ renunţă dela multe, se îndestulesc şi numai cu adeverinţa interimală de nemurire creată de ei înşişĭ, şi nu vĕd în muse alt-

garilor cu învoirea Pôrtei. Lupta în Macedonia însĕ n'a luat nicĭ-odată acel aspru colorit, cum s'a manifestat în lupta contra maghiarisării.

Incă nu s'a aplanat cérta, ce a isbucnit din cóce şi din colo în mod atât de contradicĕtor şi neaşteptat între Românĭ înşi-şĭ, din causa „cestiunei naţionale" în Ungaria, şi étă că într'un mod şi mai neaşteptat isbucni o nouĕ cértă între partidele române din România, din causa cestiunei macedonene, care până acuma mergea aşa de neted. Indată după venirea la cârmă a noului guvern, consulul român din Bitolia a fost rechiămat, spuindu-se sĕ aducă cu sine tótă archiva consulatului. Subvenţiunile date mai înainte de guvernul român pentru şcólele macedonene au fost suprimate şi n'au mai fost înscrise în buget. Pentru a nu întrerupe învĕţămêntul şi a puté plăti dascălii Eforia şcólelor române macedonene a făcut un împrumut de 26,000 Lei.

După acésta fóia germană vorbesce despre călĕtoria celor doi Eforĭ la Bucurescĭ, ca sĕ redobêndéscă dela guvernul român subvenţiunea pentru şcólele române macedonene, şi despre păţaniile lor, cum n'au fost primit de ministru-preşedinte şi apoi au fost ameninţaţĭ cu espulsare. Cum le-a sărit apoi N. Fleva în ajutor şi afacerea a fost adusă înaintea camerei şi cum ministrului-preşedinte, care făcù cestiune de cabinet, i-s'a votat încredere cu mare majoritate.

Din faptul însĕ că în cameră au votat *contra* moţiunei de încredere 21 de deputaţĭ „M. Allg. Ztg." deduce, că deşi alegerile pentru cameră au dat un resultat aprópe unanim în favórea candidaţilor liberalĭ, totuşĭ în scurt timp s'a format în cameră *o partidă oposiţională*...

Şcólele române din Macedonia.

— Interpelarea d-lui N. Fleva. —

Étă interpelarea, ce a adresat'o d-l N. *Fleva* în şedinţa de Lunĭ a camerei române miniştrilor de justiţiă şi esterne în cestiunea scólelor române din Macedonia:

„Am onóre a interpela pe d-l preşedinte al consiliului şi ministru de esterne „cât şi pe d-l ministru de instrucţiune şi „culte, asupra stărei critice şi anormale „în carĭ se găsesc şcólele nóstre din Macedonia şi representarea ţĕrei la Bitolia:

a) „Carĭ sunt causele carĭ au făcut „ca sĕ se ordóne consulului român din Bitolia a pleca în 24 de óre cu archivă cu „tot şi ca sĕ fiă reţinut aci de 4 lunĭ în „dauna intereselor ce avea sĕ protejeze „acolo?

b) „Carĭ sunt causele carĭ au făcut „pe d-l ministru de esterne sĕ propue suprimarea representaţiunei nóstre la Bitolia „prin desfiinţarea consulatului?

c) „Carĭ sunt causele carĭ au făcut „pe guvern sĕ schimbe starea de lucrurĭ „creată la 1895 în privinţa şcólelor din „Macedonia şi sĕ lase unei singure persóne „tótă acţiunea nóstră culturală şi manipularea fondului destinat pentru acésta.

„In faţa tuturor acestora întreb:

„Ce mĕsurĭ a luat séu crede a lua „guvernul pentru a remedia la nenorocita „stare de lucrurĭ care esistă astăḑĭ".

La acéstă interpelare s'a asociat şi d-l deputat N. Ceaur-Aslan. Ea va fi pusă la ordinea ḑilei, conform regulamentului, peste 3 ḑile, adecă Joi.

„Societate stricată".

E generală plângerea în pressa ungurésca, că s'a stricat societatea maghiară, că moravurile bune de odinióră sunt înlocuite cu o decadenţă ruşinósă şi că tocmai acum în ajunul sĕrbărilor milenare „*Ungaria a devenit teatrul scandalelor europene*".

In ḑilele din urmă am înregistrat şi noi câte-va vocĭ din pressa maghiară de acest fel, ér acum facem un mic estras dintr'un articol al lui „*Alkotmány*" intitulat „Societate stricată":

„Indignaţiunea e generală — ḑice organul partidei poporale. — Nu credem sĕ fiă în Ungaria om, care sĕ nu fiă scandalisat. *E curată murdăriă* tot ce iese din sala de desbaterĭ a parlamentului, a ministeriilor şi din cercurile de elită ale societăţii... Acum înţelegem, ceea-ce până acum n'am fi înţeles, că de ce a trebuit sĕ se aducă căsĕtoria civilă. Pe cum e societatea şi statul, aşa îi sunt şi legile, carĭ corĕspund lumei de aḑĭ, imoralităţii, ireligiosităţii, ruinii, curăţeniei familiare. Aceste stărĭ le-a desvoltat sistemul dominant, căcĭ ce ar fi putut produce altceva?... Liberalismul a avut acest efect"...

Vorbind apoi despre Bánffy şi sateliţii sĕi, ḑice:

„Pe cum e conducĕtorul, aşa e şi garda; nime în ţĕră nu póte avé mai multă minte, de cum are ministrul-preşedinte, fiind-că acesta croesce direcţia şi el poruncesce. Décă vor continua astfel, atuncĭ o pot duce chiar departe. *Intrégă Ungaria va deveni o Stomfă*, întreg parlamentul o comisiune censurătóre, tot judecătorul un Zsitvay des... Numai atât mai lipsesce învingerei perfecte a liberalismulmului, — şi acésta este la ceea-ce ţintesce guvernul lui br. Bánffy în anul milenar.

„Sĕ ne rugăm astfel în fiă-care ḑi: „Nu ne duce în ispită, şi ne mântuesce de cel rĕu!"

Pe tonul acesta glăsuesce fóia ungurésca, îngrozindu-se de urmările, ce vor avé aceste stărĭ putrede de sus până jos din „Ungaria milenară".

SCIRILE ḐILEI.

— 6 (18) Martie.

Conferenţă bisericéscă sêrbéscă. Câteva ḑile înainte s'a rĕspândit scirea, că căpeteniile bisericei sêrbescĭ şi singuraticĭ ómenĭ politicĭ vor ţine în Budapesta o conferenţă în palatul ministrului-preşedinte. Acéstă conferenţă la care ar fi sĕ ia parte şi banul Khuen-Hedervary, se va ocupa cu afacerĭ bisericescĭ. De fapt însĕ aḑĭ nu se mai vorbesce nimic despre acest congres. E fórte probabil, că guvernului nu-i prea vine la socotélă autonomia bisericei sêrbescĭ, considerând'o drept o mare pedecă contra tendinţelor de contopire a elementului sêrbesc în maghiarism. In lege se spune espres, că în afacerile bisericei sêrbescĭ drept de dispunere are numai monarchul. Acest drept vré acum guvernul sĕ şi-l revindice şie-şĭ şi spre scopul acesta ar dori sĕ se întrunéscă conferenţa, care va fi compusă din membri cu vederĭ absolut identice cu ale guvernului; asta se vede mai ales din împrejurarea, că la conferenţă este invitat şi banul croat.

„Suvenir de mileniu". Episcopul din Vaţ Dr. Constantin *Schuster* a întemeiat o fundaţiune de *100,000 fl.* pentru săracii şi bolnavii din Vaţ *fără considerare de confesiune*. Acéstă fundaţiune el a numit'o „suvenir de mileniu". In sĕmn de recunoscinţă pentru darurile, ce episcopul Schuster le-a făcut oraşului Vaţ şi carĭ darurĭ ating cifra de 300,000 fl., representanţa oraşului a hotărît, ca piéţa principală sĕ se numéscă pentru tot-déuna „*Piéţa Constantin*" (Constantin-tér). Se va înfiinţa apoi un spital şi un asil pentru bĕtrânĭ, carĭ vor purta asemenea numele „Constantin". S'a hotărît tot-odată, ca din budgetul oraşului sĕ se pună în fiă-care an la o parte câte 2000 fl., din carĭ cu timpul sĕ se ridice în piéţa Vaţului o statua pentru a perpetua amintirea generosului episcop.

—o—

In mâna justiţiei. Autorul atentatului cu dinamită sĕvîrşită contra monumentului Hentzi din Budapesta, *Szeless* Adorjan, refugiat în Francia, la cererea autorităţilor ungurescĭ a fost predat în mâna acestora. El este actualmente pe drum, fiind adus cu escortă.

—o—

In contra jocului de cărţĭ. Alaltăerĭ s'a întrunit la o şedinţă comitetul „Casinei regnicolare" din Budapesta, în care s'a hotărît sĕ se convóce cât mai curênd o *adunare generală extra-ordinară în causa jocurilor de hazard.* In acea adunare comitetul va face propunerea, ca sĕ se eschidă *din sînul casinei toţĭ acei membri, carĭ vor juca jocurĭ hazardate de cărţĭ*; de-asemenea sĕ fiă *imediat dimisionaţĭ* din serviciul casinei toţĭ acei servitorĭ, carĭ vor da ocasiune la jocurĭ hazardate. Hotărîrea acésta s'a adus în urma cunoscutului cas petrecut cu *Daniel* Jozsef, nepotul ministrului de comerciu.

—o—

In atenţiunea contribuabililor. In sensul artic. de lege XXXIII din 1874 toţĭ acei contribuabilĭ, carĭ şi-au plătit deplin darea de pe anul trecut, au drept sĕ céră a fi înscrişĭ în lista alegĕtorilor dietalĭ, la cas că plătesc censul prescris de lege. Atragem dér atenţiunea omenilor noştri cu drept electoral, ca *până în 15 Aprilie* a. c. sĕ-şĭ plătéscă restanţa de pe anul trecut, căcĭ la cas contrar nu vor fi introduşĭ în lista alegĕtorilor.

—o—

Cronica scandalelor se continuă. Abia a trecut o ḑi dela scandalul întêmplat în „Casina regnicolară" din Budapesta şi étă că în cercurile aristocraţimei ungurescĭ se vorbesce acum de un nou scandal. E vorba de un conflict iscat încă înainte cu doi anĭ între contele *Klebelsberg* Zdenko şi contele *Teleki* Domokos. Afacerea ajunsese atuncĭ la tribunal, care a hotărît în favorul lui Teleki. Atuncĭ baronul Josika, care pe atuncĭ era secretar de stat în ministeriul de interne, a propus sĕ se eschidă contele Klebelsberg din „Casina naţională" din Clusiu, ceea ce s'a şi făcut. Klebelsberg, necăjit, a publicat asupra acestei cestiunĭ un articol de ḑiar intitulat „*Panamă maghiară*", pentru care articol însĕ a fost tras la rĕspundere şi condamnat la 6 lunĭ închisóre, dintre carĭ partea cea mai mare le-a şi suferit, dela o parte a pedepsei însĕ a fost graţiat. Acum, la câteva lunĭ după liberare, Klebelsberg din nou şi-a făcut de lucru, adresând ministrului br. Josika o epistolă plină de înjurăturĭ şi vĕtĕmărĭ. Josika şi-a şi ales doi martorĭ, pe conţii Teod. Andrássy şi Stef. Keglevich, cărora li-a încredinţat resolvarea afacerei. Cum o vor resolva se va vedé cât de curênd.

—o—

Invenţiune sensaţională. Un inginer din Berlin cu numele Paul *Brandl* a făcut mai ḑilele trecute o puşcă cu gaz, unică în felul sĕu. Noua puşcă nu e provĕḑută cu nicĭ un aparat de aprins. Descărcarea se întêmplă în urma dilatărei gazului compimat. Puşca acésta este avantagiósă, pentru-că ţéva se încăldesce cu mare greutate, nu produce fum şi în ţévă nu rĕmâne funingine. Mai este avantagiósă şi pentru aceea, că cartuşele sunt peste mĕsură uşóre. Puşca e provĕḑută cu un reservor, unde se comprimă gazul şi cât încape odată în reservor e destul pentru 2500 descărcăturĭ. Celeritatea glonţului e cu un $1\frac{7}{10}$ percente mai mare decât a glonţului, care de present se folosesce. Puşca e astfel întocmită, încât 50 de descărcăturĭ se póte face una după alta, fără a-o lua jos dela ochiŭ. E întrebarea, că óre sistemul acesta de puscĭ este acomodat pentru rĕsboiŭ?

—o—

Societatea geografică din Bucurescĭ a ţinut o şedinţă publică, în sala Senatului. Asista Regele, principele Ferdinand, mai toţĭ foştii şi actualii miniştrii şi un public numeros. După d-l Gion, care a desvoltat planul operei la care lucréză asupra Bucurescilor în trecut şi present, a luat cuvêntul d-l inginer Alimăneşteanu, care a vorbit despre sondagiile făcute până la 700 m. adêncime pe Bărăgan pentru a găsi ape artisiane. D-l Alimăneşteanu, după ce a arătat cât hazardate şi cât de puţin întemeiate pe sciinţă au fost părerile acelora, carĭ se opuneau la aceste sondagii pe motiv că în România pot esista ape artesiene, după-ce a arătat cât de ridicule şi cât de copilăróse sunt opiniunile emise în acéstă privinţă de biroul geologic de sub conducerea d-lui Grigore Ştefănescu, a trecut la espunerea sondagiilor, ce s'a făcut în Bărăgan şi a resultatelor, ce ele au dat. D-l Alimăneşteanu e convins, că continuând aceste sondagii, ar trebui sĕ se găséscă ape artesiene, carĭ sĕ se ridice până la 1 metru séu 2 d'asupra pămêntului. Terminând, d-sa a arătat importanţa mare sciinţifică şi economică pentru România de a se continua aceste sondagii pe mai multe puncte şi a esprimat speranţa, că Societatea geografică, în frunte cu Regele, convinşĭ de utilitatea lor, va stărui sĕ se realiseze. Conferenţiarul a fost frenetic aplaudat, şi Regele i-a făgăduit, că va stărui, ca aceste lucrărĭ atât de importante pentru ţĕră sĕ se continue.

—o—

In Italia scirile cele mai contradictorii circulă în fiă-care ḑi. Lumea este tot alarmată. Mulţime de familii sunt în doliu şi altele multe nu sciu nimic încă despre sórta rudelor, ce au în armata din Africa. Se fac manifestaţiunĭ monstre în contra politicei africane şi e un curent estra-ordinar de mare pentru rechiămarea armatelor. Orgoliul a făcut loc temerii. Tótă lumea e îngrijată de viéţa soldaţilor, carĭ au scăpat din teribilul desastru dela Adua. Şi cu tot desastrul, în care a cufundat Italia din causa politicei sale nesocotite, cu tótă ura pe care a deslănţuit'o în contra sa, prin atrocităţile, pe care le-a comis în ultimii anĭ, bĕtrânul Crispi speră, că va reveni fórte curênd la putere. Ḑiarele lui atacă cu o estremă violenţă noul minister şi fac apel la membrii marei majorităţĭ, care a susţinut cabinetul Crispi, sĕ se grupeze din nou şi sĕ combată guvernul.

Din Bucovina.

Cernăuţĭ, 12 Martie n. 1896.

Grele timpurĭ au venit pentru poporul român. Şi cu cât mai grele sunt timpurile, cu atât mai mult trebue sĕ ne stringem şirurile şi sĕ ne grupăm împrejurul bărbaţilor, carĭ *prin fapte* dau doveḑĭ, că merită încrederea nóstră şi dela carĭ putem spera, că ne vor conduce pe calea mântuirei naţionale.

Astăḑĭ a rĕmas biserica sĕ ne fiă scut şi apĕrare în contra multor uneltirĭ primejdióse, ce ne vin din tóte părţile cu scop de-a ne şterge de pe faţa pămêntului din acéstă ţerişóră, îngrăşată cu sânge şi trupurĭ de-ale moşilor noştri. Dér de-óre-ce timpurile grele fac bărbaţĭ marĭ, nutrim viua speranţă, că şi noul numitul Metropolit Arcadie *Ciupercovicĭ* şi vicarul general al Archidiecesei Vlademir de *Repta*, luând cârja păstoriei, vor merge pe calea, ce naţiunea română o doresce şi pe care au indigetat'o şi unele deputaţiunĭ din ţĕră cu ocasiunea, când li-au adus felicitările. Ei stau aḑĭ în fruntea nóstră şi rugăm pe Dumneḑeu sĕ le îndrepte paşii cu tăria spre a puté lucra pentru binele ţĕrii, naţiunii

---

ceva, decât adevĕrată instituţiune de asigurarea vieţiĭ. Aşa rĕmâne stomacul tot într'una impulsul condeiului mai pacient, ca orĭ când, şi împrejurarea, că contimporanii noştri aruncă în apă pe copiiĭ slabĭ de spirit — precum făceau Spartanii cu cei slabĭ de corp — stă în contraḑicere bătătóre la ochĭ cu principiele filosofiei nóstre speculative. Aşa cresce apa literaturei încet pe încetul până devine diluviu, că rea e verificarea rimată şi tractatul nerimat al omenimei pasionate de a scrie, şi înspăimântaţĭ vom privi după barca lui Noe, décă vom fi osândiţĭ a ne arunca cetind în marea cernelei.

O grevă de cetit voluntară va avé de resultat o grevă de scris silită.

Atuncĭ va începe o reacţiune puternică, editorul se va honora nu după cólă, ci după preţ, nu după lungime, ci după scurţime. In adevĕr atuncĭ va primi şi mediocul un honorar cu atât mai mare, cu cât va cura mai târḑiu. Se va plati mai bine prelungirei curei, decât prelungirea vieţiĭ. Acésta însĕ este o prevedere bolnăviciósă şi mania de-a scrie încă-i un — morb.

Trad. lib. de

I. P. Reteganul.

şi al legei nóstre strămoşescĭ în acéstă ţéră scutită de Dumnedeu. Urmând pe acéstă cale, noi îi vom slăvi şi numele lor se va inscrie în cartea nemuririi!

Ni-a sosit şi nóuă o di de bucurie, o di de marĭ speranţe, căcĭ Dumnedeu nu ne-a lăsat fără de ajutor, ci ni-a trimis pe un bărbat, care are inimă pentru lege şi naţiune, şi 'i-a încredinţat lui vêslele bisericei nóstre strămoşescĭ în acéstă ţéră, ca s'o conducă la limanul dorit.

Dér ce sĕ vorbesc vorbe, ce sĕ stric hârtiă, — telegramele, epistolele şi deputaţiunile, ce curg şiróie în tóte dilele spre a depune la picióreie lui Arcadie şi Vlademir felicitările şi omagiile de devotament, sunt proba cea mai eclatantă, cât îi iubesce lumea şi ce mult speréză dela ei.

Şi nu mĕ înşel, — Silvestru, cât era, nu primise atâtea telegrame, scrisorĭ şi deputaţiunĭ, câte a primit Arcadie până acuma. Dic până acuma, căcĭ încă nu s'au sfîrşit tóte şi chiar astădĭ a sosit o deputaţiune mare de preoţĭ din protopresviteria Siretului. Am audit multe vorbindu-se despre acéstă protopresviteriă, tóte însĕ bune, dér desciplina, ce a arătat'o astădĭ, a pus tot oraşul Cernăuţĭ în mişcare.

La órele 11 $^{1}/_{2}$ a. m. un convoiu, un şir lung de trăsurĭ, a percurs strada Magistratului, Ring-ului, strada Templului şi a Residenţei, avênd în frunte pe protopopul dela Balcăuţĭ cu o barbă albă până mai jos de brêu, ér în celelalte trăsurĭ erau tot doi câte doi. Steteau ómenii, admirau şi se întrebau: „de unde sunt preoţii aceştia în potcape şi rese, toţĭ curatĭ îmbrăcaţĭ, ca scoşĭ din cutiă?“ — „Din Siret!“ rĕspundeau unii din districtul Siretului, „din Siret, unde-i calicia mai mare, dér când este vorba de-a representa vada preoţimei, aceştia o sciu da!“ Aşa se vorbia adĭ tótă diua prin oraş.

Diminéţa au putut felicita numai pe metropolitul *Arcadie*, după masă la órele 1 $^{1}/_{2}$ pe archimandritul *Vlademir*. Un şir de diariştĭ umblau după deputaţiunea acésta, dóră ar afla, cum a primit'o *Arcadie* şi cum *Vlademir*. Din câte am putut afla, protopopul Hoştiuc ţinù o cuvêntare entusiastă, arătând iubirea ce o are preoţimea către Arcadie, bărbatul doririlor, cum l'a întitulat, şi bucuria ce o simte, c'a devenit metropolit, rugându-'l tot-odată sĕ binevoéscă a nu uita nicĭ de marele op al îmbunĕtăţirei salarului preoţesc, la care tocmai acéstă protopresviteriă a dat ansă.

Metropolitul *Arcadie*, adênc mişcat, cu o elocinţă rară, 'i-a rĕspuns cam aşa: Mulţĭ m'au gratulat, dér încă din nicĭ o parte n'am primit o gratulare aşa de intimă, aşa de drăgostósă, ca acésta, şi dela o deputaţiune aşa de mare, care s'a silit în ciuda tempestăţii, — dér póte şi a contrarilor, dic eu — de a-'şĭ manifesta dragostea către şeful sĕu. Vĕ promit, fraţilor, a lucra, aicĭ la preşedintele ţĕrii, ba şi la Viena pentru ameliorarea sorţii clerului bucovinén, căcĭ mĕ dóre inima, vĕdêndu-'l serman c'un fond bogat, şi nutresc viua speranţă, că voiu reuşi sĕ am un cler materialicesce bine situat, ca astfel sĕ fiă oglinda întregei ortodoxii din lumea largă“.

In tot decursul rĕspunsului era fórte des întrerupt cu strigăte de „sĕ trăéscă“, aşa că pe faţa bĕtrânului, dér frumosului, — căcĭ metropolitul Arcadie este cel mai frumos la faţă decât toţĭ ceilalţĭ metropoliţĭ câţĭ i-am avut, — se vedea bucuria şi o lacrimă se furişă printre genele lui.

La órele 1 $^{1}/_{2}$ p. m. a fost acéstă deputaţiune şi la archimandritul Vlademir Repta. Şi el era emoţionat vĕdĕnd atâta preoţime înaintea sa şi-o asigurà, că va lucra după puterile sale pentru binele bisericei.

Am vorbit despre deputaţiunea acésta cevaşĭ mai pe larg, dér nicĭ decum de ajuns, ca sĕ arăt, că din celelalte protopresviterate au venit seu protopopul singur, ca un paşă, seu şi-a luat póte vre-un asistent, pe când în deputaţiunea Siretului din 18 erau 14 presenţĭ şi toţĭ cu inima plină de iubire s'au apropiat de treptele tronului archiepiscopesc, aducênd prin protopopul lor adêncile omagii de reverinţă şi de iubire, urându-i nu din buze, ci din inimă, o viéţă lungă, sănĕtósă şi bogată în fapte marĭ şi binefăcĕtóre, ca numele lui sĕ rĕmână inscris cu litere neperitóre în cartea istoriei nóstre nationale.

Aşa tóte sunt bune, numai totuşĭ ar fi de dorit, ca metropolitul Arcadie sĕ aibă încredere mai multă în archimandritul Vlademir. O dic acésta, pentru-că gurele rele dic, că se încrede prea mult în Straşnei, ba chiar se vorbesce, că la 7 (19) Aprilie, când are sĕ fiă sânţit de către episcopii Dr. Gerasim Petranovicĭ şi Dr. Nicodim Milaş din Dalmaţia la Viena, Straşnei are sĕ fiă furnisor la tóte. La ce acéstă codiţă adĭ, când naţiunea privesce cu încredere, cu iubire, cu mândriă şi entusiasm spre metropolitul sĕu? Asta pune pe mulţĭ pe gândurĭ şi sciindu-i trecutul se tem, ca nu cumva nedreptatea favorită de către *Straşnei* sĕ se furişeze éráşĭ în Consistor. O nouă eră pare a rĕsări cu numirea acestor doi dignatarĭ bisericescĭ, dér totodată şi satana îşĭ trimite interpretul sĕu sĕ bage codiţa zizaniei, ca astfel clerul, care are vre-o dorinţă, sĕ n'o pótă ajunge.

Fac atent pe toţĭ şi — de este drept ceea ce am dis, că se vorbesce, dér eu nu o cred — atuncĭ mai bine e acuma de-a se lăpĕda codiţa şi atuncĭ tótă Bucovina va cunósce înţelepciunea, devotamentul şi energia lui Arcadie şi toţĭ îi vor sta în ajutor, ér duşmanii se vor ruşina.

Călĕtorescu.

O serbare la Predeal.

Valea Prahovei, 3 (15) Mart. 1896.

In urma unei însemnate remanierĭ făcute în dilele din urmă în personalul superior al vămilor romăne, d-l G. *Bunescu*, şeful dela Predeal, bine cunoscut şi prin părţile D.-Vóstrĕ, a fost avansat şi transferat la Constanţa.

Cunoscute fiind simpatiile, de carĭ se bucură acest integru funcţionar în vastul sĕu cerc de prietinĭ şi cunoscuţĭ, la iniţiativa unui comitet presidat de d-l *Bersan*, s'a dat în séra dilei de 2 (14) l. c., în restaurantul gărei, în onórea d-lui Bunescu, un mare banchet de adio, la care au participat toţĭ funcţionarii românĭ şi ungarĭ dela frontieră, capii bisericei, şcólei şi comunei Predeal, representanţii marilor întreprinderĭ industriale din plaiul Peleşului, şi un însemnat numĕr de prietinĭ şi cunoscuţĭ, cu totul peste 100 persóne.

Păr. Archimandrit *Dionisie* dela Buşteni, aclamat de preşedinte al banchetului, deschide seria toastelor cu o vorbire escelentă de salut şi dă apoi pe rênd cuvêntul d-lui *Babeş*, procuristul fabricei de postav, şi d-lui *Găvănescu*, sub-şef de gară, carĭ, fiăcare din punct de vedere deosebit, fac caracteristica acestei serbărĭ, arătând in aplausele nesfîrşite ale asistenţilor meritele şi calităţile d-lui Bunescu, ca prietin, ca om de societate, ca funcţionar şi ca patriot, în legătură cu însemnătatea punctelor Predeal şi Constanţa.

Vorbesc apoi în termenĭ caldĭ şi pe teme bogate în variaţiune d-nii taxatorĭ Niculescu şi Dimitriu, revisorul Rallet, vicepreşedintele Ligei Igiroşanu, primarul Frâncu, Locotenentul Ştefănescu; ér din partea amploiaţilor ungarĭ vorbesc în limba germană (după Convenţie, limba oficială de relaţiunĭ între autorităţile române şi ungare dela Predeal): fisolgăbirĕul Dr. Herrel şi amploiatul vamal Eugen de Wagner, lăudând unul pe d. Bunescu, celalalt pe d. Bêrsan, şeful gărei.

D-l Bêrsan într'o cuvêntare mai lungă vorbesce cu mult spirit în sensul legiuirilor vamale şi de drum de fer, ridică sentimentele de camaraderie şi iubire între amploiaţĭ; ér sĕrbătoritul, d. Bunescu, stăpânit de o viuă emoţiune, mulţumesce în termenĭ prea călduroşĭ tuturor celor ce 'i aduc aceste dovecĭ pipăite de dragoste şi simpatie.

Intréga societate rĕmâne la olaltă până în revĕrsatul zorilor, plină de bună disposiţiă, alimentată în continuu prin numĕróse telegrame ce soseau din tóte părţile la adresa d-lui Bunescu, şi prin vibraţiunile arcuşelor trupei lui Galuşcă din Braşov.

Caracteristic este, că acésta a fost prima manifestaţie de acest fel ce s'au adus până acum vr'unui funcţionar superior, care a fost transferat dela Predeal.

Urările nóstre de bine d-lui Bunescu în noul sĕu post!

— y —

NECROLOG. Subscrişii cu inima frântă de durere aducem la cunoscinţă tuturor rudeniilor, amicilor şi cunoscuţilor încetarea din viéţă a iubitului şi neuitatului nostru soţ, frate, tată şi moş **Nicolau Barbu** advocat, care după scurte suferinţe, împărtăşit cu sfintele taine, şĭ-a dat nobilul sĕu suflet în mânile Creatorului erĭ în 16 Martie n. la $1^{1}/_{2}$ óre d. a. în al 62-lea an al etăţii şi al 35-lea an al fericitei sale căsĕtorii.

Rĕmăşiţele pămêntescĭ ale scumpului nostru defunct se vor aşeda spre odihna eternă Miecurĭ în 18 Martie c. la 2 óre d. a. în cimiterul gr. cat. din loc — Lipovenĭ.

Fiă-i ţĕrêna uşóră şi memoria binecuvêntată!

Alba-Iulia, 17 Martie n. 1896.

Cristina n. Berghiau ca soţie; Patriciu Barbu, advocat şi soţia Elena n. Grecu, Paraschiva Bretoi şi soţul. Barbara Jacsia şi soţul ca frate şi surorĭ. George Berghian, ca cumnat; Sever şi soţia, Eugenia n. Moldovan; Aurel şi soţia. Minerva n. Balint, Enea, Flaviu, Lucian, Rom şi Rem ca fii. Aurora, Horea şi Eugenia ca nepoţĭ.

SCIRĬ ULTIME.

Bucurescĭ, 17 Martie. Ionel *Grădişteanu* va interpela guvernul în cursul sĕptĕmânei acesteia cu privire la *fasa în care a întrat cestiunea naţională.* La acéstă interpelare se vor asocia mai mulţĭ deputaţĭ.

Budapesta, 17 Martie. In şedinţa de adĭ a dietei, ministrul-preşedinte Banffy a presentat proiectul de lege, prin care *cere 4,850,000 fl. pentru ridicarea monumentelor în amintirea mileniului.* Anume: un monument în Budapesta în amintirea trecutului istoric al naţiunei maghiare 802,640 fl., 7 monumente în 7 puncte diferite ale ţĕrei (dintre carĭ unul pe Têmpa la Braşov) 350,000 fl., un monument al S-lui Stefan în Budapesta 300,000 fl., înfiinţarea unui museu de belle-arte 3,200.000 fl., pentru 400 de şcóle poporale nouĕ, ce sunt a se ridica treptat, se mai cere un credit de 198,000 fl. (alte 275.000 fl. în acest scop s'au votat mai nainte.)

Budapesta, 17 Martie. Curia a respins recursul de nulitate al lui Isidor *Ziak*, care pentru articulul publicat contra tendinţelor de maghiarisare în „Narodnie Noviny“ a fost condamnat la 2 lunĭ închisóre de stat şi 50 fl. amendă.

Triest, 17 Martie. Diarului „Piccolo“ 'i se anunţă din Roma, că guvernul italian va presenta camerei un proiect pentru contractarea unui *împrumut de 140 milióne fl.* Guvernul va comunica parlamentului *învoirile privitóre la încheiarea armistiţiului* şi va cere tot odată *împuternicirea pentru înheiarea păcei.*

Sciri telegrafice.

Roma, 18 Martie. Declaraţiile ministrului-preşedinte *Rudini* au fost întêmpinate cu rĕcélă din partea camerei. Pasagiul privitor la continuarea pertractărilor de pace şi la pregătirile de rĕsboiu au fost întêmpinate cu strigăte ironice.

După redeschiderea şedinţei *Imbriani* a vorbit contra *triplei alianţe*, propunênd, ca ministeriul Crispi sĕ fiă pus în stare de acusaţiune.

DIVERSE.

Urmaşii lui Solomon. Impĕratul Solomon a avut un băiat cu soţia sa Saba, pe care l'a botezat *Menelik.* Solomon întru atâta sĕmĕna cu fiul sĕu, încât supuşii lui de multe-orĭ nu sciau deosebi pe Solomon de fiul sĕu Menelik. Inţeleptul împĕrat, ca sĕ delăture acéstă confusiune a supuşilor sĕi şi ca sĕ depărteze pe Menelik dela el, l'a pus ca rege în Abessinia. Când Menelik s'a dus din Ierusalim, a luat cu sine barca cea sfântă şi doi Arhanghelĭ de aur, cu nisce aripĭ fórte marĭ, cu carĭ apĕrau barca. Caravana într'o di de Sâmbătă a ajuns la ţĕrmurii unui rîu. Menelik şi cu o parte dintre Jidanĭ au trecut rîul şi în urma atingerei lor cu spumele toţĭ s'au făcut „Creştini“ — cu câţĭ-va seculĭ înainte de nascerea lui Isus. Domnitorii şi Creştinii de adĭ ai Abessiniei îşĭ trag originea dela aceştĭ Jidanĭ. Aşadér Solomon este părintele Abessinienilor, a acelui popor rĕsboinic, care a bătut pe Italienĭ lângă Adua. Abessinienii încă şi astădĭ mai ţin barca, pe care a adus'o Menelik din Ierusalim. Barca acésta o păstrézǎ ascunsă în biserica din sântul oraş Aksum. Oraşul Aksum, după cum se crede, e întemeiat de primul negus, fiul împĕratului Solomon, şi e la o depărtare cam de 20 chilometri de locul de învingere de lângă Adua. Oraşele Aksum cu Adua sunt împreunate printr'un drum de ţéră. Aksum este capitala Abessiniei, dér nu are înfăţişarea unei capitale. Grădinĭ, case micuţe, livedĭ şi pămênturĭ arătóre se află în acest oraş sânt, care mai mult sémĕnă cu un sat, decât cu o capitală. In partea nordică a oraşului se află mai multe obeliscurĭ încă în stare bună şi în mărimea lor de mai nainte. In Aksum acum numai biserica, despre care a fost amintire, mai este interesantă. Se susţine, că Abessinia óre-când a fost inundată, când Mântuitorul Christos a âmblat pe acolo, se dice, că a ridicat un munte mare dintre valurile apei. Acolo, unde Christos a călcat pe acest munte i-a rĕmas pe stâncă urma şi în locul acela mai târdiu au ridicat o biserică, în care se păstrézǎ şi adĭ barca adusă dela împĕratul Solomon din Ierusalim. Barca acésta nu o póte nimenĭ vedé, şi de aceea afară de un preot superior nimeni nu sciă unde e ascunsă. Dér fiă-care Abessinian crede, că barca şi acum esistă.

Literatură.

Fromont & Risler, de Alphonse Daudet, roman de moravurĭ parisiene, opera încoronată de Academia francesă, tradusă de *Marius*, 1 vol. 8° de peste 360 pag. Lei 1,50. Acesta este titlul primului volum apărut din *Biblioteca romanelor celebre*, a cărei publicare a întreprins-o cunoscuta firmă editóre Samitca din Craiova. Scopul acestei Bibliotecĭ este de a face cunoscut publicului, într'o românéscă curată, principalele producţiunĭ ale romanului modern. *Fromont & Risler*, cu care începe prima serie dedicată romanului frances, este o descriere admirabilă, o analisă profundă şi adevĕrată, delicată şi fină, a unei căsĕtorii incoherente; de o parte incarnaţia perversităţii şi a inconsecinţei, de altă parte personificaţia bunătăţii şi a sincerităţii celei mai duióse. Cu un talent desăvêrşit scriitorul studiézǎ sub ochii noştri şi în tóte amănuntele ei acéstă problemă a vieţei nóstre sociale, ne expune faptele şi gândurile, carĭ sbuciumă personajele şi ne descrie nisce moravurĭ parisiene, carĭ în realitate sunt de domeniul lumei întregĭ, aşa de bine a sciut sĕ le cristaliseze şi sĕ le dea sub haina lor francesă un caracter de universalitate. Acest roman de o frumseţe rară, mai conţine şi câte-va episóde de o emoţiune puternică, cum e mórtea Desireei şi este scris într'un stil elegant, dér simplu şi concis.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 17 Martie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.15
Renta de coróne ung. 4% . . .	98.15
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	124.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	102.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.40
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	96.65
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	97.—
Imprum. ung. cu premii	160.25
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	145.—
Renta de hârtie austr.	101.—
Renta de argint austr.	101.—
Renta de aur austr.	122.45
Losurĭ din 860	148.50
Acții de ale Băncei austro ungară.	987.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	415 50
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	377.50
Napoleondorĭ.	9.57
Mărcĭ imperiale germane . . .	58.97½
London vista	120.65
Paris vista	47.87½
Rente de corone austr. 4%. . .	101.40
Note italiene.	43.75

Cursul pietei Brașov.

Din 18 Martie 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.50	Vênd.	9.53
Argint român.	Cump.	9.40	Vênd.	9.45
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.53	Vênd.	9.56
Galbenĭ	Cump.	5.65	Vênd.	5.70
Ruble rusescĭ	Cump.	1.27	Vênd.	1 28
Mărcĭ germane	Cump.	58.50	Vênd.	59 05
Lire turcescĭ	Cump.	10.70	Vênd.	10.90
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

Nr. 178/1896.

PUBLICAȚIUNE

Oficiul orfanal orășenesc aduce la cunoscință publică că **în 28 Martie a. c. la 9 óre se va vinde cu licitația** în localul oficiului orfanal **holdele** ale curentatului Georg Schneider și anume:

Holda din câmpul sácelelor brazda a 5-a N. Top. 10908 în mărime de 1250□⁰, holda din câmpul de mijloc brazda a 1-a N. Top. 13195 în mărime de 1150□⁰. holda din câmpul de mijloc brazda a 5-a N. Top. 14451 mărimea 1425□⁰, holdele din câmpul Christianului la capul brazdei II N. Top. 20272, 20273, 20274 mărimea de un jugăr 149□⁰, holda din câmpul Christianului brazda I N. Top. 24593 mărimea 1237□⁰, holda tot acolo N. Top. 24597 mărimea 1237□⁰. Condițiile se pot vedea la oficiul orfanal orășenesc.

Brașov 4 Martie 1896.

850,1—3 **Oficiul orfanal orășenesc.**

PUBLICAȚIUNE.

Bunurile societăței fost. grănițierĭ din Teiuș, prin sentenția judecătorescă ajunsă în putere de drept sunt a se împărți între îndreptățițĭ — spre a se putea efeptui acéstă împărțire. — **Se caută cumpĕrătorĭ la 2 morĭ** (à 3 petri una) estimate cu **28,000 fl.** ambele situate în comuna mare Tövis (Teiuș) precum și la **2 case** estimate cu **1500 fl.**

Amatorii se caută a întra la învoială cu comitetul fost. grănițerĭ din Teiuș, comit. Albei-Inferióre spre ale putea obținea. 934,3—5

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octombre 1895.

Budapesta — Predeal

Tren de persón.	Tren accel.	Trenŭ mixt.	Tren de persón.	Tren accel.				Tren de persón.	Trenŭ mixtŭ	Tren accel.	Tren accel.	Trenu de persón.
10—	8.05		8.05	2 15	pl.	Viena . . .	sos.	1.55		1 55	7.20	6.25
8.30	2.15		5.45	9.15		Budapesta		7.—		7.25	1.50	8.10
11.21	4 16	5.10	9.02	11.12		Szolnok . .		3.27		5.23	11.44	4.43
1.33	5.48	8.00	11 33	12.48		P. Ladány . .		1.19		3.46	10.03	2.17
3.42	7.08		1.48	2.12	sos.	Oradea-mare .	pl.	11.04		2.26	8.43	11.32
3.58	7.15		2.06	2.20	pl.		sos.	10.44		2.19	8.38	11.17
4.38	7.43		3.03	2.50		Mezö Telegd .		10.07		1.52	8.11	10.42
5.20	8.18		3.45	3.26		Rév . . .		9.30		1.26	7.46	10.08
5.43			4 06			Bratca . . .		9.10				9.50
6.32	9.07	2.52	4.53	4.17		Ciucia . . .		8.32		12.47	7.08	9.19
7.16	9.37	3.51	5.32	4.50		B-Huiedin		7.54		12.17	6.39	8.37
8.07		5.05	6.24			Ghârbău . .		6.54				7.37
8.34	10.37	6.14	6 59 Tr. mix.	5 55	sos.	Clușiu . . .	pl.	6.13		11.01	5.23	7.—
8.49		11.10	8.40	6.11	pl.		sos.		5.45	10 45	tr. mixt 4.48	6.45
9.06		11.32	9.08	6.27		Apahida . .			5.18		4.23	6.27
10.12		12 50	10 40	7.27		Ghiriș . . .			3.53	9.23	3.—	5.21
10.42		1.25	11.25	7.50		Cucerdea . .			3.06	8.49	2.20	4.47
11.01		1.43	11.54			Uioara . . .			2.48		2.—	4.31
11.09		1.52	12.04			Vințul de sus			2.40		1.51	4.24
11.31		2.18	12.34	8.17		Aiud . . .			2.11	8.23	1.23	4.03
11.48		2·40	1.—	8 33	sos.	Teiuș . . .	pl.		1.45	8.06	12.54	3.42
12.25			1.40	8.38	pl.		sos.		1.10	7.59		2.49
12.52			2.17			Creciunel . .			12.39			2.24
1.06			2.35	9.09		Blașiu . . .			12.24	7 30		2.10
1.37			3.14			Micăsasa . .			11.48			1.38
1.52			3.34	9.42	sos.	Copșa-mică .	pl.		11.29	6.56		1.18
2.13			3 49	9.44	pl.		sos.		11.14	6.54		1.01
2.32			4.11	9.59		Mediaș . . .			10.55	6.41		12.46
3.04			4 48	10 22		Elisabetopol .			10.21	6 20		12.16
3.40			5 27	10.51		Sighișóra . .		Numa vinerea comunică.	9.42	5 53		11.39
4.03			6 10	11.12		Hașfaleu . .			9.12	5.32		11.17
5 34			7.50	12.26		Homorod . .			7.45	4 27		10.02
6.12			8.30	12.58		Agoștonfalva .			7.02	3.53		9.22
6.41			9.03	1.15		Apața . . .			6.36	3.37		8.57
7.16	Tren de person.	Tren mixt	9.38	1.34		Feldióra . .			5.58	3 16	Tren de persón.	8.23
8.—			10.25	2.09	sos.	Brașov . . .	pl.		5.08	2.45		7.43
	3.55	11.—		2 19	pl.		sos.	7.01	5.20	2.18	9.08	
	4.40	12.26		3.01		Timiș . . .		6.—	4.14	1 42	8.28	
	5.10	1 11		3.31		Predeal .		5.11	3.32	1.12	8 01	
	12.00	8 30		9.30	sos.	Bucuresci . .	pl.		9.15	8.35	3.15	

Cucerdea — Oșorheiu — Regh.-săsesc.

Trenŭ mixtŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón				Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ mixtŭ
2.25	8.10	3.11	8.59	pl.	Cucerdea . .	sos.	7.41	2.36	8.31	1.18
3 14	8.51	3.52	9.40		Ludoșŭ . . .		7.03	1.58	7.43	12.32
4 07	9.37	4.37	10.23		Cipău . . .		6.24	1.19	6.55	11.43
5.07	10.27	5.26	11.11	sos.	Oșorheiu . .	pl.	5.30	12.25	5.50	10.35
5.40	10.42	5.36		pl.		sos.		9.20	5.04	10 —
7.19	12.21	7.19		sos.	Regh.-săs. . .	pl.		7.49	3.25	8:25

Ghirișŭ — Turda

trenŭ de persón.	trenŭ mixtu	trenu mixtu	trenu de persón.		trenu de persón.	trenu mixtu	trenu mixtu	trenu de persón.
7 33	11.—	4.—	10.21	Ghiriș	5.10	10.30	3.30	9.12
7.53	11.20	4-20	10.41	Turda	4.50	10.10	3.10	8.52

Copșa-mică — Sibiiu — Avrigŭ — Făgărașŭ

trenu de persón	Tren mixt	trenu de persón.	trenu mixtu				trenu mixtu	Tren mixt	trenu de persón	trenu de persón.
2.20	4 45	11.34	7.10	pl.	Copșa mică	sos.	9.34	3.39	6.20	12.35
3.57	6 35	1.03	8.50		Ocna . . .		8.11	2 01	5.12	11.01
4.19	7.01	1.25	9.15	sos.	Sibiiu . . .	pl.	7.44	1 31	4.49	10.30
4 36	în tótă Marța și Vinerea		1.46	pl.		sos.	7.28	în tótă Marța și Vinerea		8.33
6.16			3.31		Avrig . . .		6.02			6.54
8.42			6.08	sos.	Făgăraș . .	pl.	3.28			4.05

Simeria (Piski) — Hunedóra

trenu mixtu	trenu mixtu	trenu mixtu	trenu mixtŭ		trenu mixtu	trenu mixtu	trenu mixtu	trenu mixtu
6.15	11.35	4.25	10.28	Simeria	4.50	10.25	3.10	8.34
6.38	11.54	4.48	10.46	Cerna	4.34	10.05	2.54	8.14
7.13	12 20	5.23	11.12	Hunedóra	4.10	9.38	2.30	7.45

Brașov — Zêrneștĭ

trenu mixtŭ	trenu mixtu	trenu mixtu		trenu mixtŭ	trenu mixtu	trenu mixtu
8.35	4.55		Brașov	7.36	1.29	
10.28	6.36		Zêrneștĭ	6.06	12.05	

Mureș-Ludoș — Bistrița

4.—	9.10	4.20	Mureș-Ludoș	6.46	7.21	Numai Vinerea circulă
5 03	10.28	5.35	Zau	5.49	6.24	
6 48	12 41	N. Marța comunică	Țagu-Budatelicŭ . . .	Circulă numai Marța	4.50	9.40
7 38	1.54		St. Mihaiu de câmpie .		3 44	8.46
8.33	3.02		Lecința		2.48	7.43
9 07	3.41		Ș.-Măghiăruș		2.01	6 52
9.59	4 55		Bistrița		1.16	5.55

(Numai Lunia comunică.)

Arad — Timișóra

6.20	11.30	5.	Aradŭ	10.43	3.44	10.55
7.08	12.47	6.14	Vinga	9.42	2.40	10.11
8.01	2.05	7.39	Timișóra	8.20	1.12	8.15
1.26	7 38	12.33	Segedin	5.—		5.59

Sibiiu — Cisnădie.

trenu mixtŭ	trenu mixtu		trenu mixtu	trenŭ mixtu
5.30	1.36	pl. Sibiiu . sos.	7.10	9.20
5.43	1.49	„ Selemberk „	6.57	9 07
6.06	2.12	„ Cisnădie pl.	6.36	8.46

Sighișóra — Odorheiu-sĕcuesc.

trenu mixtu	trenu mixtu		trenu mixtŭ	trenu mixtu
3 22	11.08	Sighișóra . . .	9.51	5.32
4.14	11.48	Hașfaleu . . .	9.02	4.54
6.20	1.59	Odorheiu-sĕcuesc.	7.15	3.—

Nota: Órele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în drépta de jos în sus. — Numerii încuadrațĭ cu linii mai negre însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.